

Editorial

Hola estimats pares! Ens heu enyorat? Estàveu patint perquè no sortíem? No sabíeu què fer, en aquelles hores que buscàveu quelcom per a llegir i no teníeu el Poti-poti per a fer una mica de cultura? Tranquil·litzeu-vos tots, ja som aquí per a omplir les vostres hores de lleure.

En primer lloc, donem la benvinguda tant a pares "vells" com a pares "nous", desitgem que tots us hi trobeu bé.

Després, explicar-vos que la revista es va deixar d'editar per manca de pressupost. Sembla ser, que ara disposem d'un marge una mica més ampli, el qual ens permetrà de fer una tirada trimestral. Intentarem que sigui el més completa possible.

En un altre aspecte, no heu notat que quan parlem amb les educadores, sovint heu d'alçar lleugerament la veu perquè, un sorollet angèlic de grimpaires o de copets persistents contra una paret, ens fan difícil entendre'ns?

Doncs tota aquesta meravella de sons (que en altres ocasions, ens posaria un xic nervioses i, a l'hora de la migdiada, animem a fer-los silenciar) ara gairebé no els sentim, o bé els suportem estoicament, ja que són a causa d'una fita important!....L'ESCOLA NOVA!!!!!!

Ah l'escola nova!! Tantes vegades somniada, esperada, desitjada; quan van comunicar-nos que la farien, no ens ho creiem; quan van començar les obres, vèiem visions.

Ah l'escola nova! Tantes coses que ens aportarà, tantes facilitats per a treballar millor,....tantes enyorances: aquelles persianes que sempre es trencaven, les aixetes, de les quals a l'hivern sortia aigua freda i a l'estiu calenta, o bé es negaven a rajar, les cisternes dels W.C., de les quals no hi havia manera de fer baixar l'aigua, els lavabos que ploraven per terra. I les escales. Què me'n dèu de nens tan

